

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. София, 02.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **5839** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б., вр. чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по подадена жалба от Д. Д., гражданин на Република Т., чрез упълномощения адв. Ю. Н., срещу заповед рег. № 3.-237/30.05.2013г. на Директора на Дирекция „Миграция” , с която е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция” -МВР – [населено място].

Посочва се в жалбата, че заповедта за принудително отвеждане до границата на Република Б. е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон, тъй като не са налице посочените в закона основания за настаняване на лицето в СДВНЧ. Като основание за незаконосъобразност на оспорваната заповед се сочи и липсата на мотиви , които да релевират изводи, че е налице опасност изпълнението на заповедта за ПАМ- принудително отвеждане до границата да бъде осуетено или сериозно затруднено.

В с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител.

.Ответникът – директорът на Дирекция „Миграция”– редовно призован чрез юрк.И. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Никова изразява становище за неоснователност на по жалбата.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед рег. № 3.-237/30.05.2013г. на Директора на Дирекция „Миграция”

жалбоподателят Д. Д. е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция” -МВР – [населено място], с посочено основание – предвид издадената Заповед № 3.-235 от 30.05.2013г. на Директора на дирекция „Миграция” за „експулсиране” на лицето и „забрана за влизане в РБ за срок от 5 години”.

Със заповед рег. № 3.-235 от 30.05.2013г. издадена от Директора на дирекция „Миграция” на Д. Д., [дата на раждане] , гражданин на Република Т. са наложени ПАМ „експулсиране” от Република Б. и „забрана за влизане в Република Б. , за срок от 5 години, на основание чл. 42, ал.1 и ал.2 и чл. 43з, ал.1 и ал.3 от ЗЧРБ, вр. чл.10, ал.1, т.6 от ЗЧРБ и предвид факта, че чужденецът е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на РБ, което съгласно българският закон се наказва с не по-малко от една година ЛС.

Производството по издаване на заповед рег. № 3.-237 от 30.05.2013г. на Директора на Дирекция „Миграция” е започнало по Предложение рег. № ХМ-5931/30.05.2013г. на ВНД начални отдел „Противодействие на незаконната миграция” при Дирекция „Миграция” - МВР. В предложението, се излагат обстоятелства, че ов Дирекция „Миграция” е постъпило писмо от Министерство на правосъдието - Затвора [населено място] с рег.№ 2685/27.05.2013г., в което се уведомяват органите на Дирекция „Миграция” , че на 30.05.2013г. по разпореждане на СГС ще се проведе заседание на съда за условно предсрочно освобождаване на лишени от свобода. В предложението е включен и чужденецът Д. Д., който бил осъден на 7 години и 6 месеца ЛС по НОХД № 3548/2006г. на ОС - Хасково за престъпление по чл.242, ал.4 НК. Според информацията на цитираното писмо, чужденецът е с турска лична карта и СУМПС.

Предвид факта , че лицето е осъдено за извършено умишлено престъпление на територията на РБ, което съгласно българският закон се наказва с не по-малко от една година ЛС и неговото присъствие в страната представлява сериозна заплаха за обществения ред били издадена и заповед рег. № 3.-235 от 30.05.2012г. на Директора на дирекция „Миграция” за „експулсиране” на лицето и „забрана за влизане в РБ за срок от 5 години”.

С оглед горните обстоятелства е направено на Д. Д. да бъде наложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци” на основание чл.44, ал.6 и ал.8 от ЗЧРБ и същият да бъде настанен в СДВНЧ - [населено място] до създаване на необходимата организация за осигуряването на редовен документ на лицето , с който да напусне РБ и да се завърне в своята страна по произход.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: По допустимостта на жалбата:

Съгласно чл.46а, ал.1 ЗЧРБ(в редакцията на разпоредбата, която е в сила към момента на настаняване на лицето, заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в седмодневен срок от фактическото настаняване. Установява се от Протокол рег. № ХМ -5927 от 30.05.2013г. , че жалбоподателят е настанен фактически в СДВНЧ на 30.05.2013г., а жалбата по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 06.06.2013г. – т.е. в срока по чл.46а, ал.1 ЗЧРБ, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Същата следва да бъде разгледана по същество.

Оспорваната заповед рег. № 3.-237/30.05.2013г. е издадена от компетентен орган на

основание чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателят, че не са налице основания за издаване на оспорвания акт. Видно от съдържанието на самата заповед, същата е мотивирана с предложение рег. № ХМ-5931/30.05.2013г. на ВНД начални отдел „Противодействие на незаконната миграция” при Дирекция „Миграция”, поради което мотивите, изложени в същото предложение, следва да се приемат като мотиви на обжалваните заповеди. В предложението са изложени обстоятелствата за осъждане на лицето за извършено умишлено престъпление на територията на РБ, което съгласно българският закон се наказва с не по-малко от една година ЛС, във връзка с което присъствието на чужденеца в страната представлява сериозна заплахата за обществения ред.

С обжалваната заповед жалбоподателят е настанен принудително в СДВНЧ на основание чл. 44, ал.6 и ал.8 ЗЧРБ предвид съществуващи пречки за изпълнение на заповед рег.№ 3.-235 от 30.05.2013г г. Със същата заповед е наложена ПАМ по чл. 41, ал.1 и ал.2, вр. чл.43з, ал.1 и ал.3 от ЗЧРБ, вр. чл.10, ал.1, т.6 от същият закон .

За изпълнение на наложената мярка "експулсиране" е необходимо да се създаде организация за пътуването на чужденеца до страната на произход, което е пречка за незабавното изпълнение на наложената ПАМ. Тоест, за да бъде изпълнена процедурата по депортирането на чужденеца и при положение, че същият не разполага със средства за съществуване, няма адрес и установена самоличност, настаняването му в определено за целта място е задължително.

Заповед № 3.-237/30.05.2013г. на Директора на Дирекция „Миграция” е мотивирана със съществуващи пречки за изпълнението на заповедта по чл. 41, 1 и т. 2 ЗЧРБ. Съгласно чл. 10, ал. 2 от Наредба № I-13 от 29 януари 2004 г. за реда за временно настаняване на чужденци, за организацията и дейността на специалните домове за временно настаняване на чужденци - пречките, които не позволяват чужденецът да бъде незабавно принудително отведен до границата или експулсиран, могат да бъдат: 1/липса на национален документ за задгранично пътуване или на други документи, необходими за извеждане на чужденеца от страната; 2/липса на средства за закупуване на билет за пътуване; 3/ необходимост от осигуряване на транспортна връзка до страната на произход или трета сигурна държава; 4/ незавършило производство за предоставяне на особена закрила по Закона за убежището и бежанците (ЗУБ); както и 5. здравословно състояние на чужденеца, непозволяващо транспортиране, като престоят на чужденците в СДВНЧ е до отпадане на пречките по ал. 2.

Вярно е, че за постигане целта на мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ "до отпадане на пречките за изпълнението на ПАМ" административният орган разполага и с друга законова възможност, тази по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ - когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна, със заповед на органа, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, чужденецът се задължава да се явява ежедневно в полицейската служба по местопребиваването му. Тази преценка на органа обаче принадлежи на неговата оперативна самостоятелност, като в настоящето съдебно административно производство на контрол за законосъобразност подлежи мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, конкретно преценката за наличието или липсата на обстоятелства, установяващи необходимостта от налагане на административната мярка - в този смисъл решение № 5262 от 17.05.2006 г. по адм. д. № 9590/2005 г., V отд. на ВАС.

Приема се в същото решение на ВАС на РБ, че изложените в заповедта по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ мотиви се свеждат именно до това, че срещу лицето е издадена заповед за принудително отвеждане до границата подобно на наложената в конкретния случай ПАМ - експулсиране и този факт се установява и от писмените доказателства по делото, което е достатъчно основание за налагане на мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ.

По изложените съображения, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването им и съобразно целта на закона, поради което подадената жалба срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид обстоятелството, че по делото не е внесена държавна такса и с оглед изхода на спора, жалбоподателят следва да бъде осъден на заплати по сметка на АССГ д.т. в размер на 10 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 7 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д., гражданин на Република Т., чрез упълномощения адв. Ю. Н., срещу заповед рег. № 3.-237/30.05.2013г. на Директора на Дирекция „Миграция” , с която е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция” -МВР – [населено място].

ОСЪЖДА Д. Д., гражданин на Република Т., с настоящ адрес :гр.С., кв. Б., [улица] да заплати по сметка на АССГ държавна такса в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

Преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: